

לכבוד העורך,

ב"אסיא" מלפני שש שנים פרסמתי תשובה ארוכה בנושא "נוכחות הבעל בחדר הלידה"¹. לפני שלוש שנים הופיעה התשובה בספרי "שו"ת בני בני" סימן ל"ג, בתוספת הג"ה ארוכה בבאור מתי היא "פתיחת הקבר" ומאימתי היולדת טמאה נדה. כאן אני רוצה להעתיק הערה קצרה שצרפתי לתשובה, מענה להשגה על דברי שהופיעה אז ב"אסיא"²:

"כתב על זה רב אחד שיותר נכון לקרוא לפחדה של אשה רצון או רצון נמרץ, מאשר פחד עכ"ל, ונראה שבא לעשות הכללה על בסיס נשים שהוא מכיר, בענין שקבעו חכמים שהוא של פקוח נפש, ואינו נכון. כי יש נשים אחרות שיש להן פחד גדול להיות לבדן וצריך הדיין לדון לפי כל מקרה. עוד כתב שם שאם תדענה הנשים שאין היתר לבעל להיכנס שם בשעת הלידה וכו', לא תבוא בכלל לנימוק של פחד עכ"ל, ובמח"כ אז לא תבקשנה אבל פחדן לאן אזל, ולפי דבריו יאמרו לסומאת שבגמרא³ שאסור לה לבקש להדליק את הנר כשאין חברותיה צריכות לנר ואז לא תבקש. עוד הביא ראייה מדורות קודמים שאז לא היה שם הבעל, ואינה ראייה כי היתה מסובבת עם קרובותיה וחברותיה מה שאין כן היום. ועיין במסכת סוטה דף כ"א עמוד ב' היכי דמי וכו' כגון דקא טבעה איתתא בנהרא ואמר לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולי עכ"ל."

הרב יהודה הרצל הנקין

1. "אסיא" י"ט (ה', ג') שבט תשל"ח, עמ' 44-52, "ספר אסיא" ב', עמ' 117 — 125.
2. "אסיא" כ"א, (ו' א') מנחם אב תשל"ח, עמ' 18, "ספר אסיא" ב', עמ' 126. וראה אסיא כ"ג (ו', ג') שבט תשל"ט עמ' 43.
3. שבת קכ"ח: